3 pCt. af Bruttoindtægten, 61 Rd. 39 ß, i Alt altsaa 215 Rd. 49½ ß mere end paaregnet, hvilken Meerudgift for den sidste Sums Vedkommende har havt sin Grund i de stigende Kornpriser. Det er altsaa en ganske ligefrem Overskridelse, der følger af stigende Indtægter, og som ikke behøver videre Billigelse, og altsaa efter Udvalgets Formening ikke for Fremtiden behøver at anerkjendes eller gjøres til Gjenstand for Indstilling fra Statsrevisionens Side. Derimod er det mere tvivlsomt med Hensyn til de 15 Rd. 47 ß for Renter og Afdrag paa Gjælden, hvor det ikke klarligt sees, om det er obligatorisk eller ikke. Den næste Post angaaer Ribe Bispestol, hvor der er indstillet en Meerudgift af 110 Rd. 9 ß. til andre Udgifter ved Kirkerne til at passere. Forsaavidt derimod Revisionens Indstilling tillige omfattede 85 Rd. 70 ß, til Skatter, indstilles, at dette skal bortfalde. Den paafølgende Post angaaer Fyens Bispestol, hvor Udgifterne vare anslaaede til 1,100 Rd., men hvor der i Virkeligheden har været udgivet 1,971 Rd. 14 ß, og hvor der altsaa er en Overskridelse af 871 Rd. 14 ß, deraf 250 Rd. til Honorar for Opkrævningen, og 617 Rd. 22 ß til Gjælds Afdrag, hvilket indstilles til at passere. Den paafølgende Udsættelse af Revisorerne indstilles til at bortfalde af samme Grund, som tidligere er anført; den angaaer Skatter af Bernstorffs Palais, som vare beregnede til 250 Rd., men der er udgivet 354 Rd. 54 ß, altsaa en Overskridelse af 104 Rd. 54 ß. Den næste, 20. II. angaaer 4 Rd. 32 ß, der for Marts Maaned ere udgivne til en Brandkarl ved Fredensborg, for at bringe hans Løn i Conformitet med Finantsloven, da han før fik den udbetalt qvartalsviis. Under 22 i er til uforudseelige Udgifter under Domainevæsenet bevilget 8,000 Rd., men der er udgivet 7,442 Rd. 80 ß. Det samme Spørgsmaal har været for ved en tidligere Decision, hvor det blev antaget, at det maatte betragtes som et almindeligt Supplement til alle særlige Bevillinger under Domainerne, hvorfor Udsættelsen bortfalder. Det Samme vilde være Tilfældet nu, hvis ikke de 4 Udgifter, der her ere opførte, nemlig 300 Rd. til Løn til Godsforvalteren paa Bjørnsholm, Lundgaard og Padkjær fra 1ste Novbr. 1849 til ultimo Marts 1850, og 26 Rd. 72½ ß til Expenser til 7 Kirker i Strø Herred i 1850 og 62 Rd. 40½ ß til Godtgjørelse for de af en tidligere Biskop udredede Bankrenter fra 1ste Octbr. til ultimo Decbr. i 1844, hvilken Udredelse paalaae Statskassen, samt 322 Rd. 48 ß til forskjellige Lønninger under Odsherreds Gods for Januar 1850 — hvis ikke, siger jeg, dette var Udgifter, der angaae tidligere Regnskabsaar. Med Hensyn til Posterne 23 og 24 er det indstillet, at den brugte Fremgangsmaade passerer. Den er foranlediget ved, at Forslaget til Skov- og Jagtvæsenets Budget er affattet, forinden Loven af 25de Februar 1851 udkom. Som det af Thinget vil erindres, forandredes derved den hele Bestyrelsesgreen paa mangfoldige Maader. Districterne bleve anderledes ordnede, der blev saaledes ansat andre Regnskabsførere, idet efter § 5 Regnskabet fra Skovriderne gik over til Forstcassererne, og det var altsaa umuligt, at Budgettet kunde stemme med Finantslovens Forudsætning. Det er ganske umuligt, at Regnskabet kunde indrettes efter en senere udkommende Lov. Det Eneste, der derfor kan fordres, er, at det paa den følgende Finantslov indrettedes i Overeensstemmelse med den; dette er skeet, saa Tingen er ganske i sin Orden. Naar der under Nr. 28 e indstilles at 87 Rd. 48 ß. billiges, da er det kun, fordi de vedkomme et tidligere Regnskab, det er Lægehonorar, og der vil ligeledes blive et Tilgodehavende paa 25 Rd. for sidste Qvartal, der overgaaer i næste Aars Regnskab. Under Nr. 29 staaer opført en stor Mængde Udgifter, der have fundet Sted udenfor Finantsloven til Forelæsning over Jordbundslæren, Forstcandidaters Diæter og Hestehold, Dyrehavens kunstneriske Behandling i et halvt Aar, Procenttillæg til Skovrideren i de to nordsjællandske Districter for et halvt Aar, Porto, Skriveri, Deputatkorn, Gebyhrer ved Skovauctioner, Jagtsager, Skydepenge, folgt Vildt, Rovfugle, Befordring til og Honorar for Jagttilsyn, Culturarbeide ved Feldborg Plantage, Decision af Forstregnskabet fra 1848—49, hvilke Udgifter alle maae billiges i Realiteten, og derfor indstilles til at passere. Den sidste Post endelig er en Overskridelse paa Bygningscontoen. Afvigelsen fra Revisorernes